

ת"פ 56903/02/22 - בלוקי חוצה שומרון - (2001) בע"מ, רסמי מוחמד סרסור ע"י נגד המחלקה להנחיית, מוסמכי היועץ המשפטי, לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עתפ"ב 56903-02-22 בלוקי חוצה שומרון - (2001) בע"מ ואח' נ' המחלקה להנחיית תובעים
מוסמכי היועץ המשפטי לממשלה

מספר בקשה: 5

1. בלוקי חוצה שומרון - (2001) בע"מ
2. רסמי מוחמד סרסור ע"י ב"כ עו"ד האלה חמדאן

בפני כבוד השופטת אפרת פינק
המבקשים

נגד
המשיבה

המחלקה להנחיית
מוסמכי היועץ המשפטי
לממשלה
ע"י ב"כ עו"ד אמיר ברק

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטת בית משפט השלום בכפר סבא (כבוד השופט אביב שרון) בעמ"א 25590-03-21 מיום 23.12.21, לפיה ניתן צו הפסקה שיפוטי להפסקת שימוש וסגירת העסק במקרקעין הידועים כגוש 8867, חלקות 6 ו-7 בשטח של כ-3,100 מ"ר ומבנים שהוקמו עליהם (להלן - "המקרקעין").

מבוא

1. נגד המבקשים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של שימוש אסור במקרקעין ובמבנים שעליהם, וזאת לאחר שביקשו להישפט בעקבות קנסות מנהליים שהושתו עליהם. בד בבד עם הגשת כתב האישום התבקשו צווים להפסקת השימוש האסור ולסגירת העסק.
2. בית משפט השלום, בהחלטתו הנזכרת מיום 23.12.21, קבע שישנן ראיות לכאורה להוכחת העבירות שביצעו המבקשים, בהפעלת מפעל לייצור בלוקים שהוקם על קרקע שייעודה חקלאי. עוד קבע, כי היקף הפעילות עצום ועל המקרקעין הוקמו 9 מבנים ללא היתר או בחריגה מהיתר שניתן. גם בקשה לשימוש חורג נדחתה. כן דחה את טענות המבקשים בדבר שיהוי ואכיפה בררנית. מכאן, והואיל והמשך הפעילות מהווה מפגע של ממש, קבע כי יש צורך בסגירה מיידית של המפעל והוציא צווים, כאמור.
3. בית המשפט אפשר למבקשים התארגנות וקבע כי הצווים ייכנסו לתוקף תוך 60 ימים, משמע ביום 23.2.22.
4. המבקשים לא הגישו ערעור במועד וחלף זאת הגישו בקשה להארכת מועד להגשת ערעורם. את הבקשה הגישו ביום 24.2.22. בד בבד עם הגשת בקשתם להארכת מועד, הגישו גם בקשה דחופה לעיכוב ביצוע הצווים שניתנו במעמד צד אחד.
4. לטענת באת כוח המבקשים, ההחלטה התקבלה אצל המבקשים רק ביום 30.12.21. לטענתה,

"מזה שבועיים ב"כ המערערים היא חולה, תחילה היה עקב מצב קורונה עבודה ועבור בני משפחתה (ילדיה הקטינים) בידוד, ומזה כשבוע עקב מחלתה האישית". כן טענה, כי אושפזה בין יום 19.2.22 ועד יום 23.2.22. לטענתה, יש למבקשים טענות כבדות משקל ואין כל דחיפות להפעלת הצווים. מכאן עתרה לאפשר למבקשים למצות את זכותם לערעור. לבקשה צירפה תוצאות בדיקת קורונה של ילדיה מיום 15.2.22 וכן סיכום אשפוז שלה מיום 19.2.22 ועד יום 23.12.22.

עוד צירפה לבקשה את נימוקי הערעור, מהם עולה כי יש להימנע ממתן הצו עקב שיהוי בהוצאתו ואכיפה בררנית. לטענתה, מדובר במפעל המעסיק עובדים רבים ועשרות בתי עסק והוא נמצא בהליכי אסדרה.

5. המשיבה טענה, לעומת זאת, כי המבקשים נקטו בהליכי השהייה רבים בבית משפט השלום, תוך שביקשו דחיות מרובות וההגשה המאוחרת של הערעור, אינה אלא טקטיקת השהייה נוספת. לטענתה, באי כוח הצדדים צפו בהחלטה כבר ביום 23.12.21 ומכאן שיש לראות בצפייה זו משום המצאה. אולם, גם לגישת המבקשים, ובהנחה שההמצאה היתה אך ביום 30.12.21, היה עליהם להגיש הערעור עד ליום 14.2.22 ואת זאת לא עשו. ילדיה של באת כוח המבקשים חלו אך ביום 15.2.22 - משמע לאחר המועד האחרון לגישת המבקשים - ובאת כוחם חלתה אך ביום 19.2.22. עוד טענה, כי אין כל הסבר מדוע לא הוגש ערעור פורמאלי. מכאן עתרה המשיבה לדחיית הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור ועמה גם את הבקשה לעיכוב ביצוע הצווים.

דין והכרעה

6. לא השתכנעתי כי מתקיים במקרה הנדון טעם ממשי המניח את הדעת המצדיק לחרוג מהכלל בדבר סופיות הדיון, ומכאן שאין מקום להיעתר לבקשה להארכת מועד להגשת הערעור.

7. אין מחלוקת, כי הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור הוגשה באיחור. לגישת המבקשים, היא הוגשה באיחור של 10 ימים ואילו לגישת המשיבה באיחור של למעלה משבועיים. המדובר באיחור שאינו זניח כלל ועיקר (בש"פ 6843/21 **זברק נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה "ישובי הברון"** (9.11.21); בש"פ 6125/09 **רבין נ' מדינת ישראל** (11.8.09); עפ"א 59404-12-20 **ח'טיב נ' ועדה מקומית לתכנון לב הגליל** (12.4.21)).

8. המבקשים לא הציגו "טעם ממשי המניח את הדעת" המצדיק את האיחור וגם לא הניחו תשתית בדבר סיכויים טובים לערעור (בש"פ 5988/06 **נגר נ' מדינת ישראל** (25.7.06); בש"פ 3480/06 **נגר נ' מדינת ישראל** (25.6.06)).

9. גם אם אאמץ את טענת באת כוח המבקשים כי החלטת בית משפט השלום הומצאה להם אך ביום 31.12.22 - והטענה לא נתמכה במסמכים ואף אינה עולה בקנה אחד עם צפיית באת כוחם בהחלטה כבר ביום 24.12.22 - הרי שהיה על המבקשים להגיש ערעורם עד ליום 14.2.22. לא נהיר כיצד מחלת ילדיה מיום 15.2.22 או מחלתה שלה מיום 19.2.22 - מנעו מבאת כוח המבקשים להגיש ערעור, שגם לגישתה היה צריך להגישו קודם לפרוץ אותן מחלות. בהקשר זה יש להעיר, כי התיאור שנמסר בבקשה בדבר פרוץ המחלות לא כלל דקדוק בפרטים הנלמד מהמסמכים המצורפים. גם לא הובהר מדוע לא ניתן היה להגיש הערעור או בקשה להארכת מועד ללא ייצוג ולהשלים הנימוקים מאוחר יותר.

10. בעניין זה כבר נפסק, ש"כאשר מתעורר קושי כזה או אחר בהגשת ההליך בתוך התקופה הקצובה בדיון, יש לפנות מבעוד מועד לבית המשפט ולהגיש בקשת ארכה" (בש"פ 5439/14 **אלאטרש נ' מדינת ישראל** (17.08.14)). את זאת לא עשו המבקשים, וזאת גם אם אניח לזכותם, כי קיבלו את הערעור רק ביום 31.12.21.

11. לא ניתן להתעלם גם מהקורלציה בין מועד הגשת הערעור - יום 24.2.22 - ובין יום פקיעת הארכה שנתן בית משפט השלום לביצוע הצווים, יום 23.2.22.

12. יתר על כן, הודעת הערעור אינה מלמדת על סיכויי ערעור טובים. למעשה, הערעור כולל ברובו חזרה על טענות שנדחו בבית משפט השלום, מבלי להבהיר מהן אותן שגגות שנפלו, לעמדת המבקשים, בהחלטת בית משפט השלום, וכיצד יש בדעת המבקשים לתמוך את ערעורם. יוזכר בהקשר זה, כי מדובר בסופו של דבר במפעל ענק שמהווה מפגע ממשי הפועל שלא כחוק באין מפריע על קרקע שייעודה חקלאי. אין כל טענה מבוססת כי ההתנהלות חוקית.

13. הנה כי כן, לא עלה בידי המבקשים להציג טעמים המניחים את הדעת להגשת הערעור באיחור וגם לא הונחה תשתית מספקת בדבר סיכויים טובים לערעור. מכאן, ונוכח הימשכות ההליכים בבית משפט השלום, אין מקום להיעתר לבקשה להארכת מועד להגשת ערעור.

14. לאור כל האמור, הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור - נדחית. בנסיבות אלו, ממילא גם נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע הצווים. משניתן זמן סביר להיערכות, אין עוד מקום לעיכוב ביצוע הצווים.

המזכירות תמציא לצדדים ותודיע טלפונית.

ניתנה היום, ג' אדר ב' תשפ"ב, 06 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.